

nu e în linie, ridicăm bara cea lungă de căpătâiul din B mai sus s'eu o lăssăm mai deos, p'ne când obținem pe boloboc verticalitatea firului; măsurăm în fine pe verticală din B distanța BD care se presupunem că dă 1^m,20 și care va fi diferența de înălțime ce există între B și C.

Bolobocul ănsă nu p'ote servi de cât la determinarea diferenței de înălțime a două puncte apropiate.

Observațiune. Când nu avem nici unul din instrumentele descrise mai sus, ne putem servi de linia data de suprafața apei linișcită într'un vas 6re care, spre a puté determina diferența de înălțime a punctelor.

§ 4. Măsura înălțimilor propriu ădise.

Numim înălțime în general s. es. înălțimea unu' turnu', unei case, unu' copaciū etc. distanța de la v'rfu la planul care trece prin baza pe care stă și care de ordinaru este suprafața pământului. Aquesta este quelu puçinu înțelessul comunu alu cuvântului înălțime relativu la lucrurile quaru ne incongiuă.

Pentru măsura înălțimilor propriu ădise există mai multe methode. Aci vomu areta ănsu numai pe cea mai elementaru, care dă unu rezultatu destulu de exactu p'ntu a satisface primeloru necesitați.

Aques u methodu constă pentru unu turnu s. es. în a măsura la unu momentu ore-care, lungimea umbrei de la basă p'ne la punctulu unde se proiecteă v'rfulu (în linia dréptă și perpendicularu pe basă neapăratu) cu lungimea umbrei la același momentu a unu bastonu aș datu verticalu și rezultatulu ce vomu obține, va fi măsura înălțime' turnulu raportatu la lungimea bastonulu, care rezultatu fiind s. es. 15 și bastonulu fiind de 1 stăngenu ne arată quu înălțimea turnulu este de 15 stăngenu.

